01/02/2020

Θερμά λόγια για τον Άγιο Τρύφωνα από τον Σεβασμ. κ. Παντελεήμωνα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα το πρωί και κήρυξε το Θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας του ομωνύμου δημοτικού διαμερίσματος του Δήμου Βεροίας, επί τη εορτή του Αγίου Τρύφωνα.

Στο τέλος της θείας λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε αγιασμό και ανέγνωσε την ευχή του Αγίου Τρύφωνος για τους αγρούς.

ὁ ἅγ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Τρυφῆς κατεμφορούμενος, πα-ρα-δόξου καί θείας, ἀγγέλοις ὁμο-δί-αι-τος, ἐχρημάτισας, Μάκαρ», ψάλ-λει σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος ἐμπνεό-μενος ἀπό τό ὄνομα ἀλλά καί τή βιοτή τοῦ ἑορταζομέ-νου ἁγίου μεγαλομάρτυρος Τρύ-φω-νος.

Καί ἐάν τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Τρύ-φωνος μᾶς θυμίζει τή λέξη τρυφή, μέ τήν ὁποία ἀρχίζει τό ἐξαποστει-λάριο πού προανέφερα, καί σημαί-νει τήν ἀπόλαυση, δύσκολα θά μπο-ροῦσε νά βρεῖ κανείς στήν ἁπλῆ καί ταπεινή ζωή του κάτι πού νά δημιουργεῖ ἀπόλαυση καί τρυ-φή.

Ἕνας ἁπλός καί ταπεινός νέος ἦταν ὁ ἅγιος Τρύφων, χωρίς ἰδιαί-τερη μόρφωση, χωρίς πλοῦτο καί δόξα καί ἀξιώ-ματα, πού ἔβοσκε μερικές χῆνες γιά νά ἐξοικονομεῖ τά ἀπαραίτητα γιά τή ζωή του.

Στά κοσμικά μας μάτια καί στά μάτια αὐτῶν πού ἐπιδιώκουν τήν τρυφή καί τήν ἀπόλαυση στή ζωή καί τήν ἀντιλαμβάνονται ὡς τήν ἄνεση νά ζοῦν σέ ἕνα πλούσιο πε-ριβάλλον μέ ὅλες τίς ἀνέσεις καί καμία φροντίδα, ἡ ζωή τοῦ ἁγίου Τρύφωνος δέν φαίνεται νά ἔχει κανένα στοιχεῖο τρυφῆς.

Καί ὅμως ἡ τρυφή καί ἡ ἀπό-λαυ-ση πού αἰσθανόταν ὁ ἅγιος Τρύ-φων σχετιζόταν ἀκριβῶς μέ αὐτή τήν ἁπλότητα καί τήν ταπείνωση πού χαρακτήριζε τή ζωή.

Μπορεῖ νά μήν διέθετε κοσμικά προσόντα, μπορεῖ νά μήν ἦταν μορ-φωμένος καί εὐκατάστατος, μπορεῖ νά μήν ζοῦσε σέ πολυτελῆ σπίτια καί νά ἦταν ἐνδεδυμένος μέ πλούσια ἐνδύματα, ὅμως εἶχε τό μεγάλο προνόμιο νά πιστεύει στόν ἀληθινό Θεό.

Σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία οἱ ἄνθρωποι ἦταν βυθισμένοι στήν πλά-νη τῶν εἰδώλων καί στόν βόρ-βορο τῆς ἁμαρτίας στόν ὁποῖο ὁδη-γοῦσε ἡ πίστη στούς ψεύτικους θεούς, ὁ ἅγιος Τρύφων εἶχε γνω-ρί-σει τήν ἀλήθεια, εἶχε γνωρίσει τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό του, πού ὄχι μόνο ἀπαλλάσσει τόν ἄν-θρωπο πού πιστεύει σ᾽ Αὐτόν καί ἀγωνίζεται νά τόν ἀκολουθεῖ, ἐφαρ-μόζοντας τό θέλημα καί τίς ἐντολές του, ἀπό τήν ἁμαρτία, ἀλλά τοῦ χαρίζει τή μοναδική χα-ρά τῆς παρουσίας του στήν ψυχή του καί τόν ἀσύγκριτο πλοῦτο τῶν θείων δωρεῶν καί τῆς θείας χά-ρι-τος.

Καί δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη τρυ-φή καί μεγαλύτερη ἀπόλαυση ἀπό τό νά μπορεῖ νά βρίσκεται ὁ ἄν-θρω-πος κοντά στόν Θεό, νά συνα-να-στρέφεται μαζί του, νά τοῦ ὁμι-λεῖ στήν προσευχή καί νά ἀκούει καί τόν Θεό νά τοῦ μιλᾶ καί νά τοῦ ἀποκαλύπτεται.

Αὐτή τήν ἀπόλαυση αἰσθανόταν οἱ πεντακισχίλιοι ἄνδρες, οἱ γυ-ναῖ-κες καί τά παιδιά πού ἄκουαν τόν Χριστό νά διδάσκει καί ξέχα-σαν καί τήν πεῖναι καί ὅτι εἶχε περάσει ἡ ὥρα καί εἶχε νυχτώσει καί τά πάντα.

Αὐτή τήν ἀπόλαυση αἰσθανόταν καί οἱ μαθητές πού αἰσθανόταν φλε-γομένη τήν ψυχή τους, ὅταν βάδιζαν μαζί μέ τόν Χριστό πρός τούς Ἐμμαούς, καί Ἐκεῖνος τούς ἐξηγοῦσε ὅλα ὅσα εἶχαν προείπει οἱ προφῆτες γιά Ἐκεῖνον.

Αὐτή τήν ἀπόλαυση αἰσθανόταν καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν διαβεβαίωνε ὅτι εἶναι ἀπόλυτα ταυ-τισμένος μέ τόν Χριστό καί τί-πο-τε δέν μπορεῖ νά τόν χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη του, καί ὅτι προ-τι-μοῦσε καί τόν θάνατο ἀκόμη προ-κει-μένου νά βρίσκεται μαζί μέ τόν Χριστό.

Αὐτή τήν ἀπόλαυση αἰσθανόταν ἀκόμη καί οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας πού πε-ρι-γράφουν στά ἔργα τους τήν ἀνέκφραστη χαρά καί τήν ἀνεί-πωτη μακαριότητα πού αἰσθανό-ταν ἑνούμενοι μέ τόν Θεό διά τῆς προσευχῆς καί τῆς θείας Εὐχαρι-στί--ας.

Καί ἡ ἀπόλαυση αὐτή δέν σχε-τί-ζεται ἀσφαλῶς οὔτε μέ τή μόρ-φωση οὔτε μέ τόν πλοῦτο οὔτε μέ ὁτιδήποτε κοσμικό καί ἐπίγειο, ἀλ-λά μέ τήν καθαρότητα καί τήν

ἀγνότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώ-μα-τος τοῦ ἀνθρώπου, καί ἀκόμη μέ τήν πίστη καί τήν ἀγάπη του στόν Θεό.

Καί ὁ ἅγιος Τρύφων διέθετε καί τήν καθαρότητα καί τήν πίστη καί τήν ἀγάπη, γι᾽ αὐτό καί ὄχι μόνο ἀπολάμβανε στήν καθημερινή καί ἁπλή ζωή του τήν τρυφή τῆς πα-ρουσίας τοῦ Θεοῦ καί τήν χαρά πού αὐτή προσφέρει στόν πιστό, ἀλλά καί ὅταν κλήθηκε νά ὁμολο-γήσει τήν πίστη του στόν Χριστό καί βρέθηκε ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ δικαστοῦ τήν ὁμολόγησε μέ ἀποφασιστικότητα καί τόλμη, πα-ρό-τι γνώριζε ὅτι αὐτή ἡ ὁμολογία του θά τόν ὁδηγοῦσε στό μαρτύριο καί τόν θάνατο.

Αὐτή τήν τρυφή καί τήν ἀπόλαυ-ση ἔχουμε καί ἐμεῖς τή δυ-νατό-τητα νά ζήσουμε, γιατί ὁ Χρι-στός τήν προσφέρει σέ ὅλους ὅσους θέ-λουν νά τήν αἰσθανθοῦν, σέ ὅλους ὅσους θέλουν νά ζήσουν κοντά του, σέ ὅλους ὅσους εἶναι πρό-θυ-μοι νά ἀγωνισθοῦν γιά νά ἀπαλ-λαγοῦν ἀπό τά πάθη καί τίς ἀδυ-ναμίες, τίς μικρό-τη-τες καί τίς κα-κίες πού ἐμπο-δί-ζουν τόν Χριστό νά ἐνοικήσει στήν ψυχή τους.

Γι᾽ αὐτό, ἐάν θέλουμε καί ἐμεῖς νά αἰσθανθοῦμε, ἔστω καί σέ ἕνα βαθμό, αὐτή τήν τρυφή πού ἔνιω-θε ὁ ἅγιος Τρύφων πού ἤρθαμε σή---μερα νά τιμήσουμε, ἄς προσπα-θή-σουμε καί ἄς ἀγωνισθοῦμε νά μιμηθοῦμε τήν ἁπλότητα καί τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς του, νά μι-μηθοῦμε τήν πίστη καί τήν ἀγά-πη του στόν Θεό, ὥστε νά μπο-ρέσου-με νά ἑνωθοῦμε μαζί του, γιά νά χα-ρίσει καί σέ μᾶς διά τῆς ἐν Χρι-στῷ ζωῆς τήν ἀπόλαυση τῆς θείας κοινωνίας toy”